

การประชุมวิชาการระดับชาติ

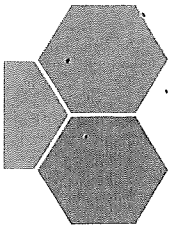
โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ
ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุม
วิชาการระดับชาติ “การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน
ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0”

รายงาน
ประชุมวิชาการ
Proceeding

หนังสือรวม
บทความวิจัย

บทความ
ทางวิชาการ

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

คำสั่ง คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ๑๑ / 2561

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับนกรองบทความวิชาการ (Peer Review)

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ

ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ

"การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0"

ด้วยคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรและเครือข่ายทางวิชาการ 6 สถาบัน กำหนดจัดให้มีโครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการ ด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2 และการประชุมวิชาการระดับชาติ หัวข้อ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศสู่ยุค Thailand 4.0" ในวันที่ 19 – 21 เมษายน 2561 ณ โรงแรมดุสิตธานีหัวหิน จังหวัดเพชรบุรี โดยจะมีการนำเสนอผลงานทางวิชาการของอาจารย์ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและบุคลากรจากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดังนั้น เพื่อให้ได้ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสมตามเกณฑ์ในการจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ จึงขอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับนกรองบทความวิชาการ (Peer Review) เพื่อพิจารณาย่างงาตามดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

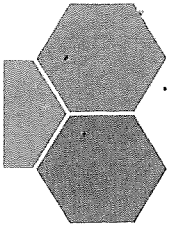
ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ไพฑูริย์ ช่างเรียน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนินทรา ณ ถลาง	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
6. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา สัจพันโรจน์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
8. รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยันต์ รัชชกุล	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุทัตธา วรณสืบเชื้อ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
11. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรเชษฐ์ ชีระมณี	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
12. รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุดงระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เนติชัย กิตติศักดิ์เนาวิน	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ อภิวัตน์ไพศาล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิดา กมลเวช	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุดงระ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธเนศวร์รัฐ รัตนพงศ์ภิญโญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทัก	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจักษ์ ก้องกีรติ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจนา พิษิตปิงจา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤดี หงษ์ตระกูล	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ ภูจินาพันธ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พิณิตพันธุ์ บริพัตร	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี คุ้มสุภา	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรามา สุพรินทร์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิภา พงษ์วาทิ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ อิศระชัยยศ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรวดีสิทธิ์ พานแก้ว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ หนูผล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกพิชญ์ ชินะขำ	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมมศักดิ์ คลังระหัด	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนเมณีเสถียร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นกนภณ์ หอมสุต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
42. อาจารย์ ดร.จันทมา สุทธิจารี	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
43. อาจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
44. อาจารย์ ดร.เจตพล ดวงสงค์ต์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
45. อาจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
46. อาจารย์ ดร.ชเนนทร เพ็ญสุตร	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
47. อาจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครคะฉนัชชา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
48. อาจารย์ ดร.ชัชฎาพงศ์ ศิริโชตินิภากร	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
49. อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
50. อาจารย์ ดร.นนท์ น้ำประพานสุข	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
51. อาจารย์ ดร.ปริญา หรุ่นโพธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
52. อาจารย์ ดร.ปิยะวดี โรหิตารขุน	คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
53. อาจารย์ ดร.พนัชกร สิมะขจรบุญ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
54. อาจารย์ ดร.ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
55. อาจารย์ ดร.รวีวรรณ แพทย์สมาน	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
56. อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทนะกุล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
57. อาจารย์ ดร.รุจาตล นันทหารักษ์	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การประชุมวิชาการระดับชาติ

โครงการเครือข่ายการศึกษา วิจัยและความสัมพันธ์ทางวิชาการด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ครั้งที่ 2
และการประชุมวิชาการระดับชาติ "การบริหารปกครองของภูมิภาค รัฐ ชุมชน ท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทย Thailand 4.0"

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

58. อาจารย์ ดร.วรงค์ ตรีการศิรินันท์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
59. อาจารย์ ดร.วิรัช หวังสังจะโชค	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
60. อาจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
61. อาจารย์ ดร.สรวรยา สรรวมภิล	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
62. อาจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
63. อาจารย์ ดร.อรรธมา ไวยมุกข	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
64. อาจารย์ ดร.อักรรทัย เสมอมนี	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
65. อาจารย์ ดร.อุดมโชค อาษาวิมลกิจ	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
66. อาจารย์ พันตำรวจโท ดร.ไวพจน์ กุลาชัย	คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
67. อาจารย์อณูญ รอดรักษา	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
68. อาจารย์นาตยา อยู่คง	คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
69. อาจารย์มานิตา หนูสวัสดิ์	คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
70. อาจารย์รัชกร วชิรสีโรดม	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
71. อาจารย์วรพล พิณิจ	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
72. อาจารย์สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรธีร์ชัย	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.บพจร สักดิ์ศิริ	คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. รองศาสตราจารย์ ธโรธร ฐูทองคำ	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฏา พรธรรมา	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษม เพ็ญภินันท์	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล ใจจริง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตินาร์ บุญธรรม	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศักดิ์ สายจำปา	สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติ มณีกาญจน์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต จันทร์โรจน์กิจ	คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญา ชุมนาเสียว	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญาณ์ นึกพันธ์	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุทธพงศ์ ธิลากิจไพศาล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชรินทร์ อินทร์พรหม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพ็ชร	คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัจฉรา นิยมมาภา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุชฌ์ น้อมเนียน	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ

22. อาจารย์ ดร.กรรณิการ์ สุวรรณศรี	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
23. อาจารย์ ดร.กฤษณ์ รักษาดีเจริญ	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล
24. อาจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
25. อาจารย์ ดร.ปรีดิ์ ชิมโชต	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
26. อาจารย์ ดร.วิชานู จุลหริก	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
27. อาจารย์ ดร.สีบวงส์ กาฬวงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
28. อาจารย์ ดร.สุจิตรา เขียวสร	วิทยาราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
29. อาจารย์ ดร.สุระมงคล นิมจิตต	คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
30. ดร.จิรภิญญา สันนิภางกุล	สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
31. ดร.รุติภรณ์ ยาวีโย	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
32. ดร.ประสิทธิ์ เขียวสร	สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ
33. ดร.พีทักษ์ ปิกขานนท์	นักวิชาการอิสระ
34. ดร.รัชนิภา สายอุบล	สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง
35. ดร.ศรวิชา กฤดาธิการ	นักวิชาการอิสระ
36. ดร.สุพัตตา ไพบูลย์วงศ์สกุล	ธนาคารเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
37. ดร.อภิชาติ กิตติศักดิ์นาวิน	เทศบาลเมืองสมุทรสงคราม
38. อาจารย์เทิดศักดิ์ ทองแย้ม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
39. อาจารย์รัตนากร นามวงษ์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
40. อาจารย์วัลย์ลักษณ์ อรศิริพิงศ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2561

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจ
ในเขตอำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี

AWARENESS, PREPARATION AND SOCIAL CONTEXT THAT AFFECT TO
DEVELOPMENT AND BECOME TO START-UP BUSINESS AROUND BANG PHAE
DISTRICT AREA IN RATCHABURI

นางสาวอัญชญา โคกหม้อ¹

Aunchana Khokmor

ผศ.ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงษ์ปิญโญ²

Asst.Prof.Taninrat Rattanapongpinyo,Ph.D.

1 นักศึกษาสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Student, Faculty of Management Science, Silpakorn University

2 อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Lecturer, Faculty of Management Science, Silpakorn University

filmaunchana164@gmail.com

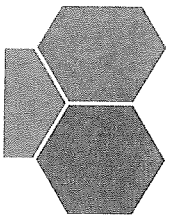
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคม ที่ส่งผลต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจ Start-up ในเขต อำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี 2. เพื่อศึกษาการพัฒนาธุรกิจ Start-up ที่สัมพันธ์กับผลกระทบที่คาดหวังของการพัฒนาธุรกิจการเกษตรในเขตอำเภอบางแพะจังหวัดราชบุรี ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างของประชากรผู้ทำเกษตรในอำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบสมมติฐานด้วย การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า การเตรียมพร้อมส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.569 โดยความพร้อมด้านทัศนคติของตนเองส่งผลมากที่สุด สำหรับการพัฒนาธุรกิจ Start-up พบว่าการมีความสุขและพึงพอใจในการประกอบอาชีพการเกษตรมีค่ามากที่สุด และผลกระทบที่คาดหวัง พบว่าการลดปริมาณการใช้สารเคมี ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัยมีค่ามากที่สุด ในส่วนของการพัฒนาธุรกิจ Start-up มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่คาดหวัง ที่ระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.82 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม บริบททางสังคม

Abstract

The purpose of this research is. 1. Study about awareness, preparation and social context that affect to development and become to Start-up business around Bang Phae district area in Ratchaburi. 2. To study how to develop Start-up business that connected with effect to expectation of agriculture business development in Bang Phae district, Ratchaburi. Reseaching sample group of farmer population in Bang Phae district for 400 persons. Reseaching with descriptive statistics by Average and Standard Deviation, Simple Linear Regression and Pearson's Correlation Coefficient. The result of reseaching. Awareness is the most affective to Start-up business development. By Adjusted R Square value at 0.569. By Rediness of attitude is the most affective. For Start-up business devloment I found that happiness and satisfaction in their job is the most valuable and the expectation effect I found that redution of chemical and promoting of organic agriculture is the most valuable. In the part of Start-up business development. It's affect with expectation effect at the level of Correlation Coefficient is 0.82 Significant level is 0.05

Keywords: Awareness Preparation Social context

บทสรุปงานวิจัย

หลักการและเหตุผล

แนวคิดของสตาร์ทอัพเริ่มต้นจากศูนย์กลางเทคโนโลยีอย่างซิลิคอนแวลลีย์ เด็บโตแบบก้าวกระโดดเป็นแบบทวีคูณ (Exponential) ไม่ใช่แบบเส้นตรง (Linear) ทั่วๆไปด้วยเงินลงทุนจากกลุ่มธุรกิจที่ร่วมลงทุน (Venture Capital หรือ V.C.) เป็นบริษัททางด้านเทคโนโลยีหรือไอทีหรือผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ที่รู้จักกันเป็นอย่างดี อาทิ Google, Facebook, Twitter, Instagram และอื่นๆ อีกมากมาย ในขณะที่ Giardino และ คณะ (Giardino et al., 2014) ได้ให้คำนิยามโดยเพิ่มลักษณะเฉพาะบางประการโดยนิยามว่า สตาร์ทอัพหมายถึง บริษัทขนาดเล็กที่มีการสำรวจเพื่อหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ มีการทำงานเพื่อแก้ปัญหาที่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันดีและตลาดมีความผันผวนสูง Giardino และคณะยังได้ระบุแนวทางของสตาร์ทอัพว่ามีลักษณะสำคัญคือ มีทรัพยากรไม่เพียงพอ มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งอื่นๆสูง เน้นนวัตกรรม ไม่แน่นอน ปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว มีความกดดันเรื่องเวลา ขึ้นกับหน่วยงานที่สาม มีทีมงานขนาดเล็ก มีเพียงผลิตภัณฑ์เดียว ทีมงานมีประสบการณ์ต่ำ เป็นบริษัทใหม่ องค์กร มีความสมบูรณ์ในตัวกล่าวคือมีผู้ก่อตั้งเป็นศูนย์กลางไม่จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการระดับสูง มีความเสี่ยงสูง ไม่สามารถสนับสนุนหรือค้ำจุนได้ด้วยตัวเองและมีประสบการณ์การทำงานเพียงเล็กน้อย

ในปี พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ปลุกกระแสสตาร์ทอัพให้เป็นที่สนใจของผู้คนทั่วไปด้วยงาน Startup Thailand รัฐบาลมีความมุ่งหวังที่จะปลุกกระแสให้เกิดการสร้างผู้ประกอบการสตาร์ทอัพรุ่นใหม่ ขึ้นทั่วประเทศ เพื่อให้เป็นไปตามการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ Thailand 4.0 แนวคิด “สมาร์ตฟาร์มเมอร์” จึง เป็นกลไกสำคัญในการตอบโจทย์การพัฒนาดังกล่าวในมุมมองของกระทรวงเกษตรฯ หมายถึงเกษตรกรที่มีความรู้อย่างถ่องแท้ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม สามารถวางแผนโดยรู้ถึงอุปสงค์ตลาดและเตรียมการผลิตให้สอดคล้อง รวมทั้งมีความสามารถในเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและ ในการแก้ปัญหาได้รวดเร็ว โดยการ วิเคราะห์ข้อมูลรอบด้านเป็น

องค์ประกอบในการตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนหลักการและเหตุผล ตลอดจนรู้จัก ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเกษตร ในมิติของผลผลิต “สมาร์ทฟาร์มเมอร์” จะเน้นการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพสูง ปลอดภัยต่อ ผู้บริโภค และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานที่สำคัญคือ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเกษตร (War Room) เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลจาก ทุกภาคส่วนให้ครอบคลุม และมีการจัดทำแผนพัฒนาระดับจังหวัดเพื่อวางแผนโซนนิ่งสินค้าเกษตร พร้อมทั้งข้อมูลไปเผยแพร่ต่อเกษตรกรเพื่อให้แนวคิด “สมาร์ทฟาร์มเมอร์” สามารถก่อให้เกิดผลได้อย่างเป็น รูปธรรม อีกด้านหนึ่งของการสร้าง “สมาร์ทฟาร์มเมอร์” คือ การพัฒนา “Smart Officer” หรือเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งมีองค์ความรู้ทางวิชาการและนโยบายสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากแนวคิด “สมาร์ทฟาร์มเมอร์” หากสัมฤทธิ์ผลจริงจะมีคุณประโยชน์ต่อการดำเนินงานของกระทรวงพาณิชย์ในการดูแลด้านปลายน้ำของสินค้าเกษตร โดยเฉพาะการลดต้นทุนและเพิ่มคุณภาพมาตรฐานการผลิต (Middle Income Country) (ฤทัยชนก จริงจิตร,2555)

ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี แบ่งการปกครองเป็น 7 ตำบล คือ ตำบลบางแพ , ตำบลโพหัก, ต.วัดแก้ว, ต.วังเย็น, ต.ดอนใหญ่, ต.ดอนคา, ต.หัวโพ เนื่องจากอำเภอนี้เป็นที่ราบลุ่ม ทรัพยากรธรรมชาติจึงมีปลาและสัตว์น้ำ

ตามแม่น้ำลำคลอง ประชากรส่วนใหญ่จึงประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในรายงานข้อมูลการเกษตรปี 2559 อำเภอบางแพ มีเกษตรกรครัวเรือนจำนวน 5,146 ครัวเรือน แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่สูงนักและรายได้เกษตรกรมีอัตราเฉลี่ยค่อนข้างต่ำสาเหตุหลักเกิด จากการที่เกษตรกรไม่มีความรู้เพียงพอ ขาดข้อมูลเชิงลึกด้านการตลาดสำหรับวางแผนการผลิต รวมทั้งความรู้ ในการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพสูง ที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็นปัญหาดังกล่าวสะท้อนว่าอาชีพเกษตรกรขาดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (สำนักงานอำเภอบางแพ,2559)

ผู้วิจัยจึงเลือกพื้นที่ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี มาเป็นตัวอย่างในการศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคม โดยหวังว่าผลของการศึกษาจะนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจ Start up การสนับสนุนให้การเกษตรสามารถพัฒนาธุรกิจสินค้าเกษตรได้อย่างสำเร็จ หน่วยงานการส่งเสริมการเกษตรสนับสนุน ทั้งในส่วนของเกษตรกรสมาชิก ให้การสนับสนุนให้มีการผลิตสินค้าคุณภาพ อบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการผลิต การลดต้นทุนการผลิต เทคโนโลยีในการผลิต การรับรองมาตรฐานการผลิต

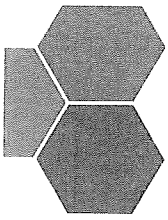
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจStart-up ในเขต อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาธุรกิจ Start-up ส่งผลต่อผลกระทบที่คาดหวังของการพัฒนาธุรกิจการเกษตรในเขต อำเภอบางแพจังหวัดราชบุรี

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ Start up ของธุรกิจ ในเขต อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรีเป็นวิจัยเชิงปริมาณโดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหาของการศึกษา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจ ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จะได้ทำการทดสอบสมมติฐานสองประการ คือ

1.การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม บริบททางสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up 2.การพัฒนาธุรกิจ Start-up สัมพันธ์กับผลกระทบที่คาดหวังของการพัฒนาธุรกิจการเกษตร

2. ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

การศึกษานี้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรผู้ที่ทำเกษตรในอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 400 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 จำแนกเป็นตัวแปรอิสระ ได้แก่ การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม บริบททางสังคม

- ปัจจัยส่วนบุคคล

- การตระหนักรู้ ประกอบด้วย ความรู้และความเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึก และพฤติกรรม

- การเตรียมพร้อม ประกอบด้วย ความพร้อมด้านทัศนคติของตนเอง ความพร้อมด้านข้อมูล ความพร้อมด้านการเงิน และความพร้อมการบริหารงาน

- บริบททางสังคม ประกอบด้วย ด้านการเมือง ด้านทางเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาธุรกิจ Start-up และผลกระทบที่คาดหวังของการพัฒนาธุรกิจการเกษตร

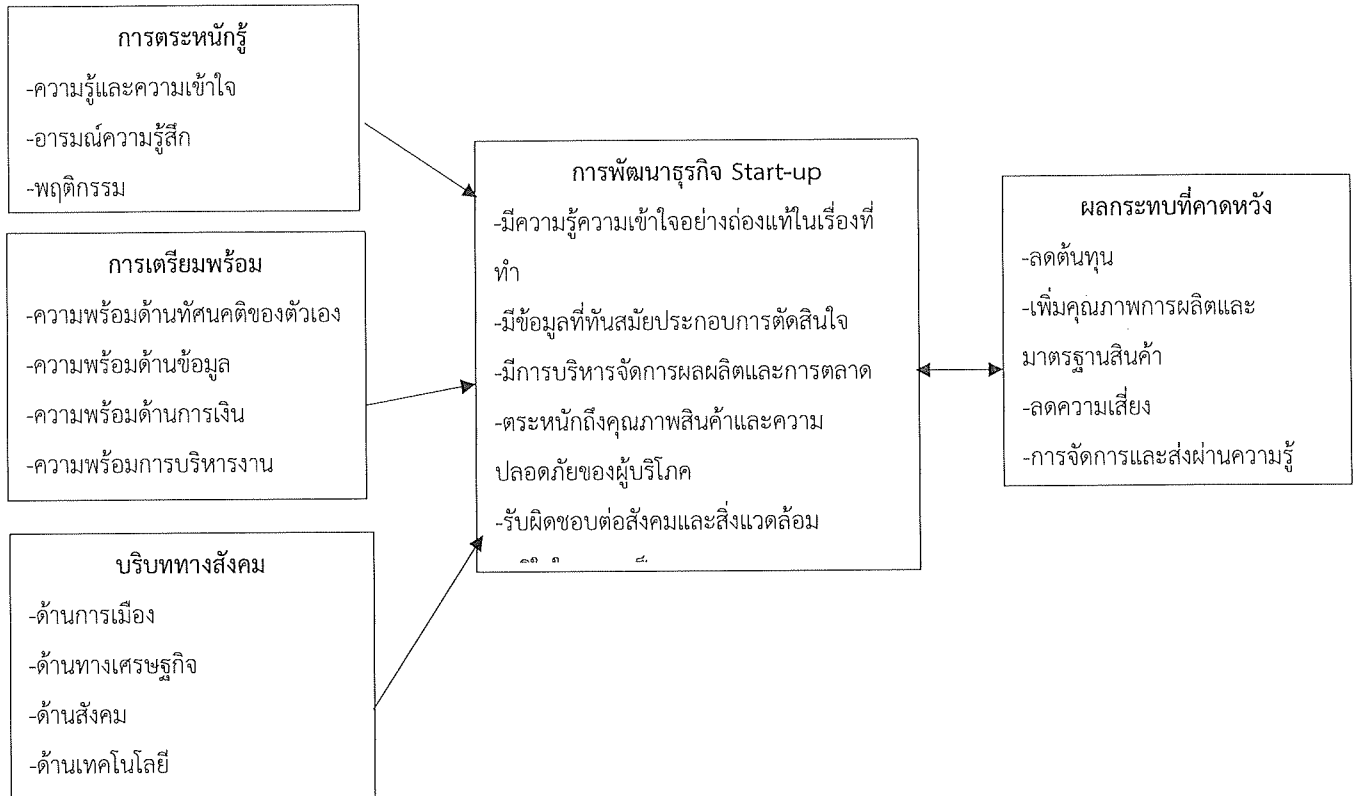
- การพัฒนาธุรกิจ Start-up ประกอบด้วย มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องที่ทำ มีข้อมูลที่ทันสมัย ประกอบการตัดสินใจ มีการบริหารจัดการผลผลิตและการตลาด ตระหนักถึงคุณภาพสินค้าและความปลอดภัยของผู้บริโภค รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และภูมิใจในความเป็นเกษตรกร

- ผลกระทบที่คาดหวัง ประกอบด้วย ลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพการผลิตและมาตรฐานสินค้า ลดความเสี่ยง และการจัดการและส่งผ่านความรู้

สมมติฐาน

1. การตระหนักรู้ส่งผลต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจStart-up ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
2. การเตรียมพร้อมส่งผลต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจStart-up ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
3. บริบททางสังคมส่งผลต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจStart-up ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี
4. การพัฒนาธุรกิจ Start-up ในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี มีความสัมพันธ์กับผลกระทบที่คาดหวัง

กรอบแนวความคิด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

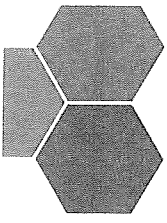
1. ได้ทราบถึงการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ start up
2. ได้ทราบความสัมพันธ์ของการพัฒนาธุรกิจ start up ที่มีต่อผลกระทบที่คาดหวังของการพัฒนาธุรกิจ การเกษตร
3. สามารถนำผลการศึกษารั้วนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่ทำการเกษตรหรือบุคคลที่สนใจเป็นแนวทางในการการพัฒนาธุรกิจ start up

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการพัฒนาธุรกิจการเกษตร

สมคิด ทักษิณาวินวสุทธิ์ (2548) ได้ให้ความหมายของธุรกิจการเกษตรว่าหมายถึง “กระบวนการทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสาขาเกษตรและสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งครอบคลุมถึงการผลิตพืช การเลี้ยงสัตว์ การเพาะเลี้ยงสัตว์และจับสัตว์น้ำ รวมทั้งการผลิตปัจจัยการผลิต ธุรกิจการรวบรวมสินค้าจากเกษตรกร การแปรรูป การขายปลีก การขายส่ง การเก็บรักษา การขนส่งสินค้าไปสู่ผู้บริโภค และผู้ใช้ภายในประเทศและต่างประเทศ รวมถึงสินเชื่อ”

ธุรกิจการเกษตรมีความสำคัญต่อภาคการเกษตร ก่อให้เกิดการมีงานทำในภาคการเกษตร เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ก่อให้เกิดการทำการเกษตรแบบมีสัญญา และก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มใน

ภาคเกษตร โดยลักษณะโครงสร้างของระบบย่อยธุรกิจการเกษตรแบ่งเป็น 7 ระบบย่อย คือ ระบบย่อยปัจจัยการผลิต สินค้าเกษตร การผลิตสินค้าเกษตร การจัดหาสินค้าเกษตร การแปรรูปผลิตผลเกษตร การจำหน่ายสินค้าเกษตร การส่งออกสินค้าเกษตร และสินเชื่อการเกษตร ขอบเขตของธุรกิจการเกษตรจึงครอบคลุมธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร และยังมีธุรกิจที่สนับสนุน การทำธุรกิจการเกษตรด้วย เช่น การขนส่ง การเงินและคลังสินค้า เป็นต้น การดำเนินธุรกิจการเกษตร เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งในปัจจุบันการเกษตรมีความแตกต่างจากในอดีต ส่วนใหญ่เป็นแบบการค้า การทำการเกษตรจึงต้องพิจารณาตลาดรองรับ การประกอบธุรกิจ การเกษตรจึงต้องมองในภาพรวมทั้งด้านการผลิตและการตลาดด้วย (สมคิด ทักษิณาวินสุทธิ์, 2548)

การจัดการธุรกิจเกษตร (agribusiness management) จึงหมายถึงการดำเนินงานทั้งหลายในด้านที่ เกี่ยวกับการผลิต การจัดจำหน่ายปัจจัยการผลิตสินค้าเกษตร กิจกรรมระดับไร่นา การเก็บรักษา การแปรรูปและการจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร ตลอดจนผลิตผลพลอยได้จากสินค้าเกษตร การดำเนิน ธุรกิจทางการเกษตรของประเทศไทย ปัจจุบันมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับ ลักษณะของกิจการค้า ความเหมาะสม ความรู้ ความสามารถ เงินทุน และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ซึ่งรูปแบบที่นิยมในประเทศไทยมี 6 รูปแบบ ได้แก่ กิจการเจ้าของคนเดียว กิจการห้างหุ้นส่วน กิจการบริษัทจำกัด รัฐวิสาหกิจ กิจการสหกรณ์ และกิจการเฟรนไชส์ สำหรับปัจจัยภายในองค์กรธุรกิจ ประกอบด้วย ทรัพยากรบุคคล ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญที่จะสร้างและดำเนินกิจกรรมของธุรกิจ เงินทุน และวัตถุดิบ และวัสดุต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในกระบวนการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการผลิตสินค้า คุณภาพของสินค้าจะดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่ใช้ด้วย (สมโพธิ วงศ์พันธ์, 2546) และปัจจุบันการดำเนินงานของภาคส่วนต่าง ๆ ให้ความสำคัญกับ มิติของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นมิติมุมมองใหม่ ของภาคธุรกิจการเกษตรด้วยเช่นกัน โดยแนวคิดการพัฒนาอย่าง ยั่งยืนมีแนวคิดที่มุ่งเน้นการสร้าง ความสมดุลใน 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านเศรษฐกิจ คือการมีเสถียรภาพอย่างต่อเนื่องในระยะยาว มีการ พัฒนาเศรษฐกิจไปในทิศทางที่มีความสมดุลกับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม คือการพัฒนาคนและสังคม การสร้างจิตสำนึกให้การใช้ทรัพยากรอย่าง คุ่มค่าและเป็นธรรม การพัฒนาคนและสังคมได้อย่างมั่นคง การมีส่วนร่วม มีความสมานฉันท์ มีการ เรียนรู้ และมิติด้านสิ่งแวดล้อม คือการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ่มค่า สามารถพลิกฟื้นให้กลับสู่สภาพ ใกล้เคียงสภาพเดิมให้มากที่สุด โดยในการ ดำเนินธุรกิจต้องอาศัยปัจจัยหลักพื้นฐานในการบริหารจัดการ องค์กร 4 ประเภท หรือที่เรียกว่า “4 Ms” ประกอบด้วย คน (man) เงิน (money) วัตถุดิบ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ (materials) และ การจัดการหรือวิธีการ ปฏิบัติงาน (management or method)

2. แนวโน้มการใช้ระบบฟาร์มอัจฉริยะใน

ประเทศไทย สำหรับในประเทศไทย ฟาร์มอัจฉริยะหรือฟาร์มที่มีการจัดการอย่างถูกต้องแม่นยำยิ่งถือเป็น เรื่องใหม่สำหรับเกษตรกรรายย่อย แต่สำหรับ เกษตรกร หรือฟาร์มที่มีขนาดใหญ่ หันมาให้ความสนใจในการทำฟาร์มอัจฉริยะกันมากขึ้น เนื่องจาก มีการตื่นตัวและการกระตุ้นจากนานาประเทศ แต่ ทั้งนี้รัฐบาลหรือหน่วยงานด้านเกษตร หรือด้านไอที อาจจะต้องให้คำแนะนำ การสนับสนุนอุปกรณ์ พัฒนาเครือข่ายไร้สาย (3G และ 4G) และความช่วยเหลือแก่เกษตรกรเจ้าของฟาร์ม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกษตรกรรายย่อย ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศ และเนื่องจาก ยังเป็นเทคโนโลยีใหม่ การนำไปใช้ ประโยชน์หรือการแปลผลข้อมูลยังไม่เป็นที่เข้าใจ ของเจ้าของฟาร์ม และยังคงมองว่าไม่คุ้มค่าต่อการ ลงทุน เนื่องจากอุปกรณ์มีราคาค่อนข้างสูง จึงมักถูก มองว่าไม่คุ้มค่าต่อการลงทุนสำหรับเกษตรกร

รายย่อย แต่สำหรับ เกษตรกรรายใหญ่ที่ต้องใช้แรงงานปริมาณมากใน การดูแลจัดการสวน การเอานำเทคโนโลยี เกษตร ฟาร์มอัจฉริยะมาใช้ถึงแม้ว่าจะทำให้ต้นทุนสำหรับ อุปกรณ์สูงขึ้น แต่ก็สามารถลดต้นทุนผันแปร (ปัจจัย การผลิตและแรงงาน) ลงได้ (กรกัญญา อักษรเนียม, สุปรานี ณ สงขลา, วิสุทธิ์ โลหิตนาวิ และธีรเกียรติ์ เกิดเจริญ, 2555) การนำเอาระบบฟาร์มอัจฉริยะมาใช้กับ ฟาร์มขนาดใหญ่มีความเป็นไปได้มากกว่าฟาร์ม ขนาดเล็ก เช่น โรงเรือนกราน มอนเต้ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ร่วมกับศูนย์เทคโนโลยีและ อิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ได้มีการนำเอาระบบ ฟาร์ม อัจฉริยะมาใช้ เมื่อปี 2551 ในโรงเรือนเพื่อผลิตไวน์

โดยการรวมเอาเทคโนโลยีหลายเทคโนโลยีไว้ด้วยกัน มีการติดตั้งอุปกรณ์ ดังนี้ 1) สถานีตรวจวัดอากาศ (Weather Station) เพื่อตรวจวัดข้อมูลอุณหภูมิ ความชื้น ความเร็วลม เป็นต้น 2) จมูกอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Nose) เพื่อตรวจวัด กลิ่น ความหวานและรสชาติขององุ่น 3) เทคโนโลยีตรวจวัดต้นพืช (Machine Vision) เช่น โรดแมลง การเจริญเติบโตของต้นองุ่น การออกดอก ติดผล เป็นต้น 4) เทคโนโลยีเรดาร์ (Radar Technology) เพื่อทำแผนที่สภาพดินและลักษณะการเติบโตของ รากพืช และใช้ GPS เพื่อติดตามกิจกรรมต่าง ๆ ในฟาร์ม จากนั้นข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากอุปกรณ์จะ ถูกส่งมายังศูนย์บัญชาการกลางและส่งต่อไปยัง ผู้จัดการฟาร์มโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไร้สาย แบบเรียลไทม์ นอกจากนี้ ยังมีการติดตั้งเซ็นเซอร์วัด ความชื้นดิน เพื่อประเมินความต้องการใช้น้ำของ องุ่น ซึ่งเชื่อมโยงกับเรดาร์ตรวจวัดอากาศ เพื่อ ประเมินการให้น้ำแก่บองุ่น ในกรณีที่ประเมินว่าจะมี ฝนตก ก็จะไม่สั่งการให้มีการให้น้ำแก่บองุ่น เพราะ ถือว่าเป็นการให้น้ำเกินความจำเป็นของพืช ในขณะที่ประเมินว่ายังได้มีการติดตั้งเซ็นเซอร์เพื่อตรวจวัด ความชื้นของใบองุ่น เนื่องจากโรคขององุ่นที่พบ มากคือโรคราน้ำค้าง ซึ่งสัมพันธ์กับความชื้นในใบ องุ่น หากเซ็นเซอร์ตรวจพบว่าใบองุ่นมีความชื้นสูง เสี่ยงต่อการเกิดโรคราน้ำค้าง ระบบก็จะสั่งการให้มีการฉีดพ่นสารเคมีกำจัดโรคทันที ส่งผลให้การ จัดการฟาร์มทำได้ง่ายและสะดวกมากยิ่งขึ้น สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปัจจัยการผลิตเพิ่ม ปริมาณผลผลิตมีคุณภาพ จากเดิม 20-40 ตัน/ปี เป็น 60-80 ตัน/ปี (พื้นที่ 80 ไร่) ลดแรงงานลงเหลือเพียง 10 คน/พื้นที่ปลูก 80 ไร่ (กรกัญญา อักษรเนียม, สุปรานี ณ สงขลา, วิสุทธิ์ โลหิตนาวิ และธีรเกียรติ์ เกิดเจริญ, 2555)

วิธีการศึกษา

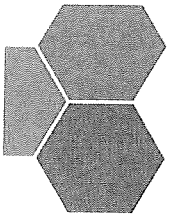
ส่วนที่1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยปริมาณในครั้งนี้ จัดทำในลักษณะของการวิจัยพรรณนา (Descriptive research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นผู้ที่ทำการเกษตรในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

ส่วนที่2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจึงกำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก กำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวทางของ Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยการคำนวณจากในเขตพื้นที่อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรีในรายงานข้อมูลการเกษตรปี 2559 อำเภอบางแพมีเกษตรกรครัวเรือนจำนวน 5,146 ครัวเรือน (สำนักงานเกษตรอำเภอบางแพ) ซึ่งได้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 คน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$
$$\text{แทนค่า } n = \frac{5,146}{1+5,146(0.05)^2}$$

≈ 400

ดังนั้น จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด คือ จำนวน 400 คน

นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยใช้การค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิด้วยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัย บทความวิชาการ และสถิติที่เกี่ยวข้องและผู้มีรวบรวมไว้แล้ว

ส่วนที่3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

ส่วนที่1. แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุของกิจการ จำนวนทั้งหมด 5 ข้อ

ส่วนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีการตระหนักรู้ ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ ความรู้และความเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึก และพฤติกรรม จำนวนทั้งหมด 9 ข้อ

ส่วนที่3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเตรียมพร้อม ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ความพร้อมด้านทัศนคติของตนเอง ความพร้อมด้านข้อมูล ความพร้อมด้านการเงิน และความพร้อมการบริหารงาน จำนวนทั้งหมด 13 ข้อ

ส่วนที่4 แบบสอบถามเกี่ยวกับบริบททางสังคม ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือ ด้านการเมือง ด้านทางเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี จำนวนทั้งหมด 11 ข้อ

ส่วนที่5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาธุรกิจ Start-up ประกอบด้วย 7 ปัจจัย คือ มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในเรื่องที่ทำ มีข้อมูลที่ทันสมัยประกอบการตัดสินใจ มีการบริหารจัดการผลผลิตและการตลาด ตระหนักถึงคุณภาพสินค้าและความปลอดภัยของผู้บริโภค รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และภูมิใจในความเป็นเกษตรกร ด้านพื้นที่ ด้านการจัดการ และด้านกิจกรรมและกระบวนการ จำนวนทั้งหมด 15 ข้อ

ส่วนที่6 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลกระทบที่คาดหวัง ประกอบด้วย 4 ปัจจัย คือลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพการผลิตและมาตรฐานสินค้า ลดความเสี่ยง และการจัดการและส่งผ่านความรู้ จำนวนทั้งหมด 14 ข้อ

ในส่วนที่ 2-6 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้ เลือกตามลำดับความสำคัญ 5 ระดับได้แก่ 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด, 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย, 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง, 4 หมายถึง พึงพอใจมาก และ 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

นำแบบสอบถามไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha .895 แสดงว่าถือความเชื่อมั่นอยู่ในลำดับสูง

ส่วนที่4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ(Primary Data) คือ เป็นแหล่งข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามให้แก่เกษตรกรในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 400 ชุด ผู้วิจัยได้ทำ การเก็บรวบรวมแบบสอบถามในวันที่ 10 – 31 มกราคม 2561 เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

2.แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ(Secondary Data) คือ เป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษา หนังสือ ตำราเรียน ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา

ส่วนที่5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคม ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up ใช้วิธีการการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ข้อมูลทั่วไปของแต่ละปัจจัย ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพัฒนาธุรกิจ Start-up กับผลกระทบที่คาดหวัง ใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพัฒนาธุรกิจ Start-up และผลกระทบที่คาดหวัง ใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

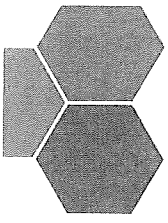
ข้อค้นพบ

พบว่าปัจจัยการเตรียมพร้อมส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.569 โดยมีความพร้อมด้านทัศนคติของตนเองส่งผลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.7$, S.D. = 0.8) ปัจจัยรองลงมาคือบริบททางสังคมโดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.423 โดยมีด้านเทคโนโลยีส่งผลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.684) และสุดท้ายคือการตระหนักรู้โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.399 โดยมีด้านอารมณ์ความรู้สึกส่งผลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.86) และผลจากการศึกษาการตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจในเขตอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตระหนักรู้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตระหนักรู้

การตระหนักรู้	\bar{x}	S.D.
ความรู้และความเข้าใจ	3.2925	.57985
1.มีความรู้อย่างถ่องแท้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม	3.35	.856
2.มีการแสวงหาความรู้เทคโนโลยีใหม่ด้านการเกษตร	3.24	.822
3.สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลด้านการเกษตร	3.37	.822
อารมณ์ความรู้สึก	3.7467	.86082
4.ได้รับการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร	3.22	.722
5.เกษตรกรต้องมีใจรักอาชีพเกษตรกรและไม่เรื้อนรู้ตลอดเวลา	3.78	.983
6.การสร้างแรงจูงใจและการเพิ่มศักยภาพการทำกรเกษตร	3.73	.934
พฤติกรรม	3.4988	.64647
7.การยกย่องเชิดชูเกียรติและประกาศเกียรติคุณให้กับเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ	3.74	1.002
8.การพัฒนาระบบข้อมูลประกอบการตัดสินใจ	3.41	.743
9.แก้ไขปัญหาด้านการเกษตรให้แก่ตนเองและผู้อื่นได้	3.59	.820

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเตรียมพร้อม

การเตรียมพร้อม	\bar{x}	S.D.
ความพร้อมด้านทัศนคติของตนเอง	3.7067	.80035
10.เกษตรกรมีความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในอาชีพเกษตรกร	3.49	.939
11.เกษตรกรเชื่อว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่น่าภาคภูมิใจ	3.79	1.062
12.เกษตรกรคิดจะสืบทอดอาชีพนี้ให้กับบุตรหลาน	3.84	.988
ความพร้อมด้านข้อมูล	3.3988	.67450
13.มีการศึกษาข้อมูลความต้องการของตลาดก่อนการวางแผนการผลิต	3.37	.957
14.เป็นผู้ที่มีทักษะและความคิดในการประยุกต์ใช้เครื่องมือ	3.37	.836
15.การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจในการผลิต	3.46	.877
16.หลักการและทักษะทางวิชาการเกษตรและการบริหารจัดการอาชีพตลอดห่วงโซ่การผลิต (เช่น การเตรียมดิน การเลือกพันธุ์พืช การใช้ปุ๋ย เป็นต้น)	3.40	.814
ความพร้อมด้านการเงิน	3.3775	.80490
17.การที่เกษตรกรมีความสามารถในการบริหารจัดการเงินทุนหมุนเวียน	3.42	.936
18.การเข้าถึงแหล่งสินเชื่อและเงินทุน	3.34	.946
ความพร้อมการบริหารงาน	3.2575	.65317
19.มีการวางแผนการเพาะปลูก	3.54	.944
การเตรียมพร้อม(ต่อ)	\bar{x}	S.D.
ความพร้อมการบริหารงาน(ต่อ)	3.2575	.65317
20.มีกลุ่มในการทำการเกษตรที่สามารถสร้างอำนาจในการต่อรองราคา เช่น การซื้อปัจจัยการผลิต ราคาการจำหน่ายผลผลิต เป็นต้น	3.20	.800
21.มีแผนรองรับเมื่อเกิดภาวะวิกฤตในผลิตผลทางการเกษตร เช่น ผลผลิต ล้นตลาด ราคาตกต่ำ ภัยธรรมชาติและโรคระบาด เป็นต้น	3.21	.835
22.มีการวางแผนการผลิตตามสถานการณ์ทางการตลาดที่อาจเปลี่ยนแปลง	3.08	.813

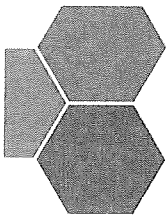
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริบททางสังคม

บริบททางสังคม	\bar{x}	S.D.
ด้านการเมือง	2.9417	.94159
23.ได้รับการสนับสนุนนโยบายการพัฒนาภาคการเกษตร	2.87	.857
24.ได้รับการสนับสนุนจากส่วนของภาครัฐ มีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง	3.06	2.193
25.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีนโยบายในการพัฒนาเกษตรกร ปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	2.90	.710
ด้านทางเศรษฐกิจ	3.1575	.71954
26.ได้รับสนับสนุนภาคเอกชนมีหลายองค์กรที่ให้การสนับสนุนการพัฒนา เกษตรกรไปสู่ Smart Farmer	3.08	.797
27.ได้รับสนับสนุนในการพัฒนาประเทศให้มีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงรวมทั้งมีความสามารถ	3.24	.878
ด้านทางสังคม	3.1513	.80661
28.ความร่วมมือระหว่างเกษตรกรรายใหญ่กับเกษตรกรรายย่อย ให้เกิดการ รวมกลุ่มและเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมผ่านเครือข่ายวิสาหกิจด้านเกษตร	3.04	.876
29.มีการประสานความร่วมมือระหว่างสมาชิกในชุมชน	3.27	.963
ด้านเทคโนโลยี	3.3681	.68456
30.การใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจในการผลิต	3.30	.849
31.การนำความรู้และเทคโนโลยีไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	3.52	.841
32.เสริมสร้างทักษะเกษตรกรให้เป็นผู้ที่มีทักษะและความคิด ในการ ประยุกต์ใช้เครื่องมือ	3.28	.906
33.นำความรู้และเทคโนโลยีมาต่อยอดภูมิปัญญาที่มีอยู่เดิมในการผลิตผล ทางการเกษตรได้	3.38	.835

จากด้านการพัฒนารัฐกิจ Start-up พบว่าการมีความสุขและพึงพอใจในการประกอบอาชีพการเกษตรมีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 , SD = 1.01 รองลงมาคือการมีความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพการเกษตร และ รักและหลงใหลในอาชีพทางการเกษตรไว้ให้รุ่นต่อไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.66 , SD = 1.05 และ 3.65 , SD = 0.95 ตามลำดับ

จากผลกระทบที่คาดหวัง พบว่าการลดปริมาณการใช้สารเคมี ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดสารพิษมีค่ามากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.59 , SD = 1.02 รองลงมาคือการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพสูงที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ และมีมูลค่าสูงตามความต้องการของตลาดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.51 , SD = 0.94 และ 3.50 , SD = 0.96 ตามลำดับ

พบว่าการพัฒนารัฐกิจ Start-up และผลกระทบที่คาดหวัง มีความสัมพันธ์กันโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีค่าเท่ากับ 0.818 ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ข้ออภิปราย

บริบททางสังคม โดยมีด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมภาพร รอดทอง (2554) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย พบว่า ปัจจัยทางเทคโนโลยีส่งผลต่อ กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรม

ความพร้อมด้านทัศนคติของตนเอง ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ธนาพล บริบูรณ์ทรัพย์ (2553) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง ทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจรถยนต์มือสอง ที่มีต่อการ ดำเนินธุรกิจด้วยพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ประกอบการรถยนต์มือสอง ถนนรามอินทรา จังหวัดกรุงเทพมหานคร

จากผลกระทบที่คาดหวัง พบว่าการลดปริมาณการใช้สารเคมี ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดสารพิษ การผลิต สินค้าเกษตรคุณภาพสูงที่มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มี คุณภาพ มีเอกลักษณ์ และมีมูลค่าสูงตามความต้องการของตลาดเฉพาะกลุ่ม จะมีความสัมพันธ์และส่งผลการพัฒนา ธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย คมวิทย์ ศิริธร (2550) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ศักยภาพการทำกำไรจากการ ผลิตสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจอาหารฮาลาลประเภทไก่ขนาดเล็กในจังหวัดสงขลา ประเทศไทย และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย พบว่า แนวทางการพัฒนาของผู้ประกอบการควรมีส่งเสริมการเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ พร้อมการรักษา ความได้เปรียบด้านต้นทุนต่ำเพื่อเพิ่มศักยภาพการ แข่งขันของผู้ประกอบการ เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่าความพร้อมของทัศนคติมีผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด ดังนั้น ภาครัฐควร เข้าส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีศักยภาพมากขึ้นโดยการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น การอบรมเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ การเสริมสร้างประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี นวัตกรรม ตลอดจนการสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการพัฒนาธุรกิจ

2. ในด้านบริบททางสังคม หน่วยงานรัฐควรส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศของการพัฒนาที่เอื้ออำนวย หรือส่งเสริมให้ เกิดการสร้างธุรกิจ Start up ให้เกิดขึ้นในอุตสาหกรรม หรือธุรกิจที่มีความพร้อม เพื่อการพัฒนาต้นแบบ หรือธุรกิจนำ ในการพัฒนาประเทศ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างของไม่ได้คำนึงถึงรายได้ของผู้ประกอบการ ในการศึกษา ต่อไป ผู้วิจัยควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เฉพาะเจาะจง เช่น กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเฉลี่ย 180,000 บาท เพราะเป็น รายได้ที่บ่งบอกถึงความประสบความสำเร็จในการทำ Start-up

2. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในเขตอำเภอบางแพ จ.ราชบุรี ในโอกาสต่อไปอาจ ทำการศึกษาการพัฒนาธุรกิจ Start-up ในพื้นที่อื่นเพื่อเปรียบเทียบ รวมทั้งอาจเพิ่มตัวแปรอิสระ เช่น ลักษณะพื้นฐาน ทางวัฒนธรรมของคนในพื้นที่นั้นๆ ในการศึกษาประเด็นนี้

เอกสารอ้างอิง

- Giardino C., et al.(2014).Software Development in Startup Companies:A Systematic Mapping Study. Information and Software Technology.
- Giardino C., et. al.(2015).Key Challenges in Early-Stage Software Startups. Lassenius et al. (Eds.), LNBIP 212, 52-63
- Sutton S. M.(2000).The Role of Process in a Software Start-up. IEEE Software, July/August, 33-39.
- Yamane, Taro.(1967). Statistics, An Introductory Analysis, 2nd Ed., New York: Harper and Row.
- กรกัญญา อักษรเนียม, สุพานี ณ สงขลา, วิสุทธิ์ โลหิตนาวิ, และ อีรเกียรติ์ เกิดเจริญ. (2555). เปลี่ยนเกษตรกรไทยสู่เกษตรกรอัจฉริยะ ตัวอย่างโรงหมู่กรรณ-มอนเต้อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารเคหการเกษตร, 36(7), 82-101.
- กัลยา วานิชย์บัญชา.(2545,2549,2550).การวิเคราะห์สถิติ.สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย.พิมพ์ครั้งที่6 กรุงเทพมหานคร.โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.(2556). คู่มือแนวทางการขับเคลื่อนนโยบาย Smart Farmer และ Smart Officer คมวิทย์ ศิริธร.2550.การวิเคราะห์ศักยภาพการทำกำไรจากการผลิตสินค้าของผู้ประกอบการธุรกิจอาหาร ฮาลาลประเภทไก่ขนาดเล็กในจังหวัดสงขลา ประเทศไทย และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
- ธนาพล บริบูรณ์ทรัพย์.(2553).ทัศนคติของผู้ประกอบการธุรกิจรถยนต์มือสอง ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจด้วยพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ประกอบการรถยนต์มือสอง ถนนรามอินทรา จังหวัดกรุงเทพมหานคร หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สมคิด ทักษิณวิสุทธิ์.(2548). ธุรกิจกำไรเกษตรเบื้องต้น. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมโพธิ วงศ์พันธุ์. (2546). ชุดการสอนวิชาจัดการธุรกิจเกษตร เล่ม 2. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ระนอง คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (http://kasetranong.ac.th/sompoch/Agribusiness_Management.pdf).
- สำนักงานเกษตรอำเภอบางแพ.(2559). ยุทธศาสตร์ แผนการปฏิบัติงานข้อมูลพื้นฐานการเกษตร ระดับอำเภอ.[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มกราคม 2561 เข้าถึงได้จาก <http://bangphae.ratchaburi.doae.go.th/home.htm>
- อุมาพร รอดทอง.(2554).การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ฤทัยชนก จริ่งจิตร.(2555).เจาะลึก “Smart Farmer” แค่แนวคิดใหม่ หรือจะพลิกโฉมการเกษตรไทย สำนักรนโยบายและยุทธศาสตร์การค้าสินค้าเกษตร